

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **Ing. Ľ. V.** pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2014 o sťažnosti obvineného Ing. Ľ. V. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 30. októbra 2014, sp. zn. Tp 89/14 takto rozhodol

t a k t o:

I. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Ľ. V. **sa z a m i e t a.**

II. Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponúknutá peňažná záruka M. V., manželkou obvineného Ing. Ľ. V. **sa n e p r i j í m a.**

O d ô v o d n e n i e:

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) uznesením z 30. októbra 2014, sp. zn. Tp 89/14:

I. Z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. vzal obvineného Ing. Ľ. V. do väzby s tým, že táto začala plynúť 28. októbra 2014 o 06.20 h. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a trestu v Banskej Bystrici.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Ing. Ľ. V. neuložil.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obžalovaný Ing. Ľ. V..

V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu uviedol, že žiaden z väzobných dôvodov u neho nie je daný a v tejto súvislosti poukázal na obsah svojej výpovede pred sudcom pre prípravné konanie, ktorá ich existenciu vylučuje. Konštatoval, že skutok pre ktorý je stíhaný sa stal v roku 2011, spoluobvinení M. P. a V. A. vo veci už vypovedali a nie je mu známe, či v čase rozhodovania o väzbe bolo uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru o vznesení obvinenia právoplatné. Vyslovil presvedčenie, že aj keď sťažnosť proti takému uzneseniu nemá odkladný účinok, v čase rozhodovania o väzbe by malo byť o tejto otázke právoplatne rozhodnuté a absenciu takéhoto rozhodnutia považuje za porušenie jeho práva na obhajobu. Ako prílohu k podanej sťažnosti predložil uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4K/17/2011 o povolení oddĺženia, kópie technických preukazov ním používaných vozidiel vo vlastníctve jeho zamestnávateľa, výpis z katastra nehnuteľností k bytu jeho manželky kde má prechodný pobyt, potvrdenie o návšteve školy jeho detí na území Slovenskej republiky a súhlas s užívaním nehnuteľnosti pre neho a jeho manželku.

V prípade, ak by najvyšší súd dospel k záveru, že existujú u neho dôvody väzby, ako inštitút, ktorý má pred ňou prednosť, navrhol a požiadal o prijatie peňažnej záruky ponúknuť jeho manželkou M. V., so zložením ktorej vyslovil súhlas.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná a v posudzovanom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre prijatie ponúknuť peňažnej záruky.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že Ing. Ľ. V. bolo uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúra Stred, Banská Bystrica dňa 29. októbra 2014 vznesené obvinenie za pokračovací zločin

neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

Ing. Ľ. V. s cieľom získania neoprávneného finančného prospechu zabezpečil zoskupenie obchodných spoločností A., IČO: X. (v súčasnosti S.), ktorú ako konateľ zastupoval R. T. ale, ktorú ovládal L. M., V. posledne so sídlom K. IČO: X. (od 18.08.2012 cezhraničná fúzia s P.L.), ktorej štatutárom bol V. A., ale ktorú prostredníctvom ním určenej prokuristky M. P. ovládal Ing. Ľ. V., V., IČO: X. (v súčasnosti sídlo K.), ktorej štatutárom bol JUDr. A.. P. a tento spoločnosť aj ovládal, C.K. IČO: X. (v súčasnosti K.), ktorej štatutárom bol P. S., ale ktorú ovládal Ing. Ľ. V., T. posledne so sídlom K., IČO: X. (od 08.09.2012 cezhraničná fúzia s P.L.), ktorej štatutárom bol M. H., ktorý v mene tejto spoločnosti nevykonával žiadnu obchodnú činnosť, P., IČO: X., ktorej štatutárom bola Z. H., na tento účel boli následne medzi jednotlivými obchodnými spoločnosťami vystavené zmluvy, objednávky, faktúry, dodacie listy a medzinárodné nákladné listy CMR, ktoré si tieto zaevidovali do svojich účtovných dokladov a to i napriek tomu, že u týchto obchodov nedošlo k zdaniteľnému splneniu, kde na základe týchto faktúr si obchodná spoločnosť V. v zdaňovacom období mesiaca 03/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 217.173,60-€, v zdaňovacom období mesiaca 07/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 778.600,00-€, v zdaňovacom období mesiaca 08/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 879.185,64-€, v zdaňovacom období mesiaca 09/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.760.611,64-€, v zdaňovacom období mesiaca 10/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.759.177,56-€, v zdaňovacom období mesiaca 11/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.759.047,64-€, v zdaňovacom období mesiaca 12/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 883.200,00-€, pričom za obdobie mesiacov 03/2011, 07/2011, 11/2011 a 12/2012 došlo k vyplateniu uplatneného nadmerného odpočtu DPH v celkovej výške 3.635.225,57-€ a v mesiacoch 08/2011, 09/2011, 10/2011 došlo k pozastaveniu vyplatenia nadmerného odpočtu DPH v celkovej výške 4.398.844,94-€, pričom súčasne došlo

obchodnou spoločnosťou V. ku skráteniu dane v zdaňovacom období 03/2011 vo výške 2.826,40-€, v zdaňovacom období 08/2011 vo výške 814,36-€, v zdaňovacom období 10/2011 vo výške 822,44-€, v zdaňovacom období 11/2011 vo výške 952,36-€ to všetko v celkovej výške 5.415,56-€.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že:

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), alebo písm. c) môže súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby.

Súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na žiadosť obvineného, vzhľadom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, môže podľa článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nahradiť väzbu zárukou aj v prípade, keď je obvinený vo väzbe z dôvodu uvedeného

v § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por., pokiaľ tým neohrozí účel väzby, pretože ustanovenie článku 5 ods. 3 Dohovoru zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Potrebné je uviesť, že sudca ako vecne príslušný pri rozhodovaní o väzbe obvineného postupoval v súlade s ustanoveniami § 73 ods. 5, ods. 6, § 72 ods. 2 Tr. por. a zákonné lehoty na rozhodnutie o vzatí obvineného do väzby boli spolu s ostatnými formálnymi náležitosťami tohto postupu dodržané.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval sudca, keď dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného stíhania je v posudzovanej veci u obvineného daná dôvodnosť podozrenia, že mal spáchať skutok, pre ktorý je trestne stíhaný v čase a spôsobom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia a sú u neho dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por.

Dôvodnosť podozrenia ako materiálna podmienka väzby, že obvinený Ing. Ľ. V. mal spáchať uvedený skutok v súčasnom (počiatočnom) štádiu trestného stíhania vyplýva najmä z výpovede spoluobvinenej M. P. a ostaných dôkazov, na ktoré sudca poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Ďalšia materiálna podmienka väzby, ktorou je existencia skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z konania obvineného v § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. je v napadnutom uznesení taktiež splnená. Sudca podrobne a v súlade so stavom veci odôvodnil, ktoré konkrétne skutočnosti odôvodňujú obavu, že obvinený na slobode ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu a bude pôsobiť na svedkov prípadne spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Sú nimi absencia trvalého bydliska obvineného, jeho častý pobyt v zahraničí a úmysel premiestnenia pracovných aktivít mimo územia Slovenskej republiky. Spolu s hrozbou uloženia vysokého trestu tieto skutočnosti vyvolávajú dôvodnú obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a na tejto nič nemenia ani obvineným už skôr uvedené predložené listiny. Z listinných dôkazov a výpovede spoluobvinenej M. P. vyplýva, prečo existuje dôvodná obava z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. a to nielen vo vzťahu k nej, ale dôvodne možno

predpokladať, že aj vo vzťahu k spoluobvinenému V. A., ktorý je švagrom obvineného a stíhaného konania sa mal dopustiť na požiadanie obvineného Ing. Ľ. V., ktorý mal všetko riadiť. Ani na tomto závere v súčasnom štádiu trestného stíhania nič nemení skutočnosť, že títo spoluobvinení boli už vypočutí a skutok mal byť spáchaný v roku 2011. Obvinenie bolo vznesené až 29. októbra 2014, menovaní spoluobvinení boli vypočutí v ten istý deň, v čase zadržania obvineného Ing. Ľ. V. a išlo o ich prvé výpovede v procesnom postavení obvinených. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený Ing. Ľ. V. mal konanie, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sofistikovane organizovať a riadiť cez iné osoby, komunikoval len s úzkym okruhom ľudí a je preto odôvodnený predpoklad, že práve v tomto úvodnom štádiu trestného stíhania v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude týchto ovplyvňovať alebo iným spôsobom mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie navyše za stavu, keď podľa predloženého procesného spisu neboli všetci vypočutí a možno dôvodne predpokladať, že obvinení budú k niektorým skutočnostiam ešte dopočutí.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je právoplatné, najvyšší súd uvádza, že v zmysle § 72 ods. 2 Tr. por. jednou z materiálnych podmienok väzby je, že konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie, nie však, aby uznesenie o vznesení obvinenia bolo v čase rozhodovania o väzbe právoplatné. Uznesenie o vznesení obvinenia je účinné od jeho vydania lebo zákon proti nemu síce pripúšťa sťažnosť avšak táto sťažnosť nemá odkladný účinok a preto je vykonateľné. Navyše je potrebné uviesť, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe skúma dôvodnosť vzneseného obvinenia, ktoré sa premietne do rozhodovania o vzatí do väzby zadržanej osoby a ustanovenie § 79 ods. 2 Tr. por. upravuje povinnosť orgánov činných v trestnom konaní skúmať trvanie dôvodov väzby obvineného a z neho vyplýva aj povinnosť prepustenia obvineného z väzby po zastavení trestného stíhania napríklad aj z dôvodu uvedeného v § 215 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por.

Zákonný a správny je aj výrok v bode II. napadnutého uznesenia, pretože s ohľadom na osobu obvineného a jeho správanie, ktorého sa mal dopustiť voči

spoluobvinenej M. P. a okolnosti prípadu, na ktoré poukázal sudca v odôvodnení napadnutého uznesenia, nie je možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd rozhodol aj o ponúknutej peňažnej záruke manželky obvineného M. V. tak, že túto neprijal, pretože po prihliadnutí na okolnosti prípadu a dôslednom zvážení dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného stíhania táto nepreváži dôvodnosť obavy z konania obvineného Ing. Ľ. V. uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) a písm. b) Tr. por.

Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. novembra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová